

מסכת מקואות

פרק ז משנה ו

מִקְוָה נַעֲשֵׂת בּוֹ אֶרְבָּעִים סָאָה מִכְּנוֹת, יָרְדוּ שְׁנִים וַטְּבָלוּ ذָה
אַחֲרֵי ذָה, כְּבָרָאשׁוֹן טָהוֹר, וַחֲשַׁנִּי טָמֵא. רַبִּי יְהוּדָה אָמֵר, אֲםִ
קֵיִן רְגָלִיו שֶׁל רָאשׁוֹן נוֹגָעוֹת בְּמִים, אֲפִי חֲשַׁנִּי טָהוֹר. הַטְּבִיל
בּוֹ אֲתָה הַפְּגָסָס וַחֲעַלְהָו, מִקְצָתוֹ נוֹגָע בְּמִים, טָהוֹר. הַכְּרָר וַחֲכָסָת
שֶׁל עֹזֶר, כִּיּוֹן שַׁהְגִּיבִּיהָ שַׁפְתּוֹתֵיהֶם מִן הַמִּים, הַמִּים שַׁבְתּוֹכָן
שְׁאוֹבִין. כִּיצְדֵּק יִעָשֶׂה, מַטְבִּילֵן וַמַּעַלָּה אָוֹתָם ذָרָה שׁוֹלִילֵיהֶם: